

РЕШЕНИЕ

№ 1999

гр. София, 11.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Попова, като разгледа дело номер **10503** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] чрез управителя Г. срещу решение от 19.09.2011г на СРС по нахд № 2933/2011г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение, като на първо място се излагат възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, състоящи се в това, че РС не е проверил законосъобразността на обжалваното наказателно постановление на всички основания; не е обсъдил наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на НП. На следващо място се излагат подробни съображения касаещи основания за отмяна на обжалваното НП. Твърди се, че легално определение на понятието контролна покупка се съдържа в параграф 1, т.6 от Наредба № Н -18 от 13.12.2006г за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Жалбоподателят навежда, че в конкретния случай проверяващите не са изпълнили задълженията си за създаване на законосъобразен протокол за проверка, тъй като в него липсва описание на извършената покупка; от кого е направена покупката ; дали покупката е консумирана; дали същата е заплатена. Твърди се, че сочените пороци са съществени и влекат незаконосъобразност на проверката и на издаденото въз основа на нея наказателно постановление. Претендира се и нарушение на чл. 50 от ДОПК относно формата на съставения протокол за

извършена проверка. Прави се извод, че пороците на протокола обосновават невъзможността на същия да се ползва с доказателствената сила на чл. 50 от ДОПК. На следващо място се претендира незаконосъобразност на съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ поради нарушение на чл. 42 от ЗАНН. Твърди се, че описаното от административния орган нарушение е следвало да бъде подведено не само под съответната норма на ЗДДС, но и под съответната норма на Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. И на последно място се сочи, че наказаното лице не е извършило нарушението вменено му с обжалваното наказателно постановление. Цитира се разпоредбата на чл.118 ал.1 от ЗДДС, като във връзка с направен анализ на чл. 3 ал.1 от Наредба № Н – 18/2006г и чл. 25 от същата наредба се обосновава извод, че липсва нарушение на чл. 118 ал.1 от ЗДДС, тъй като липсват доказателства за заплащане на покупката. Искане се отмяна на обжалваното решение на РС и постановяване на друго, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба ТД на НАП С. чрез юрк. А. оспорва касационната жалба.

СПП чрез прокурор Попова взема становище за правилност и законосъобразност на решението на РС.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 19.09.2011г на СРС по нахд № 2933/2011г, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС е валидно и допустимо.

По наведените в касационната жалба възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения, касационната инстанция приема същите за неоснователни. СРС е събрал относимите доказателства за установяване на фактите по делото, въз основа на които е направил правните си изводи, като е приел фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция. Дори и РС да не е отговорил на всяко едно от възраженията на жалбоподателя с нарочни мотиви в решението си, същият съд правилно и законосъобразно е приел, че наказващият орган е издал обжалваното НП при спазване на процедурата по установяване на нарушението и налагане на съответстващото му наказание.

След анализ на събраните относими, допустими и необходими за установяване на

съставомерността на деянието доказателства, РС е приел, че на 03.12.2010г в 23.00ч в търговски обект – пиано бар „Soul in the H.” находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] при извършена от служители на ТД на НАП С. контролна покупка – консумация на стойност 85лв, която е била заплатена, дружеството не е изпълнило задължението си да издаде фискална касова бележка от въведен в експлоатация ЕКАФП, модел „С. Ф. 02” с ИН на ФУ ВТ 040208 и ФП № 07040208, нито от кочан с ръчни касови бележки.

Касационната инстанция приема за правилен извода на РС за реализиране състава на чл. 118 ал.1 от ЗДДС. В тази насока не споделя извода на касационния жалбоподател за нереализиран състав на нарушението поради липса на плащане. В действителност, съгласно разпоредбата на параграф 1 т. 6. от ДР на НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства "контролна покупка" е тази, която се извършва от или под контрола и наблюдението на органите на НАП и се документира с протокол за проверка; чрез контролната покупка се констатира спазването от лицата по [чл. 3](#) изискванията по тази наредба за регистриране на продажби на стоки или услуги с изискуемия документ за конкретния случай. От представената по делото преписка се установява, че такъв протокол за проверка е съставен. В него е удостоверена контролна покупка на консумация на стойност 85 лв. , като протоколът е подписан от Й.Й., съставител; Р.Д. – извършвал проверката; М.Р. и Г.М., присъствали при проверката. Към момента на проверката са присъствали и П.М. и Ал.С., съответно сервитьорка и барман в заведението. Съдът не приема за съществено нарушението, представляващо неизброяване на закупените стоки, описани общо като консумация на стойност 85 лв. В съдебно заседание пред РС е разпитан Й. Й., който заявява, че консумацията е заплатена. В съставения на 10.12.2010г акт за установяване на административно нарушение е изписано, че консумацията на стойност 85 лв е заплатена, който факт е отразен и в съставеното наказателно постановление. РС правилно в решението си е констатирал пълно съответствие между описание на нарушението в АУАН и в НП.

Касационната инстанция не споделя възраженията в касационната жалба относно нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени във валидна писмена форма, подписани от компетентни длъжностни лица, в каквато насока липсват възражения, като обективират нарушението от фактическа и правна страна. Индивидуализиращите данни на свидетелите, представляващи техен адрес и ЕГН не са основание да се приеме, че не е спазена формата на актовете. Касационната инстанция не приема възраженията в насока, че освен съответната норма от ЗДДС е следвало да бъде вписана и нарушената норма от сочената погоре наредба, което да представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

АУАН и НП са издадени в предвидените по чл. 34 от ЗАНН срокове.

По отношение на вида и размера на наложеното наказание: За посоченото нарушение, чл. 185 ал.1 от ЗДДС предвижда наказание имуществена санкция на юридически лица в размер от 500 до 2000лв. На [фирма] е наложена имуществена санкция в минимален размер.

Предвид гореизложеното АССГ в настоящия касационен състав приема, че обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила и като постановено при спазване на процедурата по провеждане на процеса, и в съответствие с разпоредбите на материалния закон.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.09.2011г на СРС по нахд № 2933/2011г.
Решението е окончателно.

Председател:

.....

/А. А./

Членове:

.....

/М.К./

.....

/М. Й./